

Bo kollektivt – lösningen på bostadsbristen?

Män som bor hemma hos sina mammor tills de är 35, studenter i små ettor för 5000 konor i månaden, folk som bor i tredje hand utan någon som helst besittningsrätt. Problemen som finns kring att hitta boende tror jag är lätt för de flesta att relatera till.

I Biskopsgården är det många unga vuxna och studenter som har hittat en lösning på problemet: att bo kollektivt. I många miljonprogramsområden finns det ett stort antal treor, fyror och femmor. Lägenheter som kan vara svåra att få kontrakt på på egen hand, men om man är två är det lättare.

Att bo själv kan dessutom komma som lite av en chock för ungdomar som flyttar hemifrån för första gången, ensamhet och depression är problem som många ungdomar brottas med idag. Att bo med kompisar, även om man inte umgås varje dag, kan vara tryggt och mysigt. Bara känslan av att någon skulle märka om man inte kom hem en kväll kan bli en trygghet. Jag har bott i ett kollektiv i Biskopsgården i fem år. När jag berättar detta för nya bekantskaper får jag ofta frågan:

–Men, skulle det inte vara bra om du lär dig att bo själv?

Jag hävdar dock att det är att lära sig att bo tillsammans som är det svåra. Jag vill inte bo själv, jag ser fram emot att få barn en vacker dag och för all del, gärna fortsätta bo i kollektiv. Varför skulle jag då "träna" på att bo ensam? I dagens samhälle är en av de viktigaste egenskaper som människor behöver ha social kompetens. Vi rör oss på så många olika arenor varje dag och träffar så många olika grupper. Att kunna anpassa sitt sätt att vara så att man fungerar bra ihop med andra blir helt avgörande för att klara sig i tätbefolkade städer. Att bo kollektivt kan bli en bra träning på att

anpassa sig till andra och lära sig att kompromissa.

Så föräldrar, har ni en ung vuxen hemma som borde ha flyttat hemifrån för längesen, tipsa om kollektiv!

Text: Elli Jobring, snart klar socionom

Bild: Anna Fredriksson